

Література

1. Ecological civilization: China's effort to build a shared future for all life on Earth / Fuwen Wei, Shuhong Cui, Ning Liu, Jiang Chang, Xiaoge Ping, Tianxiao Ma, Jing Xu, Ronald R Swaisgood, Harvey Locke National Science Review, Volume 8, Issue 7, July 2021, nwa279. – <https://doi.org/10.1093/nsr/nwa279>.
2. Xiang Bo China makes great contribution to the world as WTO member: white paper [Електроний ресурс] // Xinhua. – Режим доступу: http://www.xinhuanet.com/english/2018-06/28/c_137287068.htm.
3. China and the World in the New Era [Електроний ресурс] // Xinhua. – Режим доступу: http://www.xinhuanet.com/english/2019-09/27/c_138427541.htm.
4. Commentary: China will bet big on clean energy to achieve carbon neutrality [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.channelnewsasia.com/commentary/china-climate-change-emissions-carbon-clean-energy-1340006>.
5. China: China's Evolving Environmental Protection Laws [Електроний ресурс]. – Режим доступу: mondaq.com/china/clean-air-pollution/955486/china39s-evolving-environmental-protection-laws.
6. Абаев Н. В. Даосизм и культурно-психологические традиции в Китае.- М. : Наука, 1989. – 258 с.
7. Sustainable Development [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <https://en.unesco.org/themes/education-sustainable-development/what-is-esd/sd>.
8. Lee Dian Rainey. Confucius and Confucianism: The Essentials. John Wiley and Sons Ltd, 2010.- P. 55. ISBN 978-1-4443-2360-3.
9. World Conservation Strategy: Living Resource Conservation for Sustainable Development. International Union for Conservation of Nature and Natural Resources, 1980 [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.a21italy.it/medias/31C2D26FD81B0D40.pdf/>.

СУЧАСНІ ТЕОРІЇ КРАСИ. ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ

Фідровська М. Г.

*Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
м. Харків, Україна*

Людське пізнання на сьогоднішній день маніфестувало себе в різних наукових і ненаукових формах вивчення світу. Історія розвитку кожного з цих типів знання має єдину мету – пошук істин і виявлення закономірностей всесвіту, і, для цього кожна область розвиває свою методологію, характерна особливість якої залежить від вихідних підстав вибраного предмету, способів його вивчення, і контексту розгляду.

За довгу історію людства мудрецями і ученими було запропоновано безліч концепцій краси, що виникали у взаємозалежності з концепціями істини і блага. Характерні особливості цих концепцій лягли в основу розділення людського пізнання на області, наукові підходи і концептуальні напрями. Наука, перш за все, виходить з очевидності досвіду, тобто з готівкового матеріально простору і тимчасової зміни, різною мірою розглядаючи нематеріальну природу психічного, соціального і комунікативного вимірів буття. Таким чином, науковий світогляд розглядає об'єктивні феномени і закони, які піддаються експерименту, виміру і однозначному обґрунтуванню. При цьому, наука в полі вивчення рідко включає області нематеріального буття, як феномени психічного виміру.

Філософське пізнання дійсності має багато схожого з наукою, і навіть претендує на відповідний науковий статус, проте, поле досліджень, наочна область і різноманітність методики дослідження має ряд особливостей, в порівнянні з виключно науковою

методологією. В першу чергу, філософія є набагато обширнішою наукою, яка прагне вивчити і описати всі можливі явища суб'єктивного і об'єктивного людського буття, закономірності існування природи і її субстанціональність, а також передбачає і вивчає суть, приховану від безпосереднього споглядання, – феномени трансцендентного і трансцендентального. Філософські методи і вихідні пізнання дійсності мають ряд характерних особливостей, проте, на відміну від наукового пізнання, філософи передбачають і описують в своїх концепціях духовну і нематеріальну природу буття. Філософське знання має статус як науки, оскільки наочна область схожа і навіть обширніша. Також філософія має статус світогляду, оскільки займається не лише описом дійсності і виявленням функціональних законів. Філософів також цікавить телеологія і онтологічні сенси буття, гносеологічні питання, за типом «запитання про запитання». І, звичайно, сама основна посилка будь-якого філософствування – не замкнутість на об'єктивному досвіді, але відвертість для здивування і несподіваних явищ матеріального світу і духовної суті.

Богословська діяльність відрізняється від філософії мірою прийняття безумовності і первинності духовного виміру буття. Якщо філософ лише передбачає і береться шукати докази існування душі і Бога, Богослів'я ж, як і релігія, упевнено в тому, що Причина і Творець суцього і такого, що несе – Бог. Так, богословське знання розглядає духовність первинною по відношенню до матеріального і тимчасового вимірів. Богослів'я сосредотачивається на сенсах і розумінні саме духовних аспектів існування. Матерія і феномени буття розуміються лише через сенси і підстави в Бозі. У Теологічному світобаченні трансцендентальне суще передує матеріальній істоті і існуванню матерії, тому всяке явище богослови розглядають з точки зору його спіритуалістичної телеології і суті.

Література:

1. Адорно В. Теодор. Эстетическая теория. – М.: Республика, 2001.
2. Бальтазар Х.У. Достойна веры лишь любовь. – М., 1997.
3. Макінтайр Е. Після чесноти: Дослідження з теорії моралі. – К.: Дух і літера, 2002.
4. Clement, Olivier. The roots of Christian mysticism. - NY.: New City Press, 1996.

ГІБРИДНИЙ АВТОМОБІЛЬ – ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ВИКЛИКІВ

Чучуменко Б.С.

*Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
м. Харків, Україна*

Людина не цар природи, вона залежить від природних ресурсів, від стану біосфери. Ресурси природи не є невичерпними, багато з них близькі до вичерпання. Збереження біосфери є необхідною умовою виживання людства. Екологічно стійким розвитком людства є такий розвиток, який забезпечує задоволення потреб людей в даний час і не ставить під загрозу можливості майбутніх поколінь задовольняти свої потреби. Завдання, які виходять сьогодні на передній план: змінити ставлення до природи, дбайливо ставитися до природи і людини, збереження природних ресурсів, переробляти відходи. Зараз настав такий період розвитку, коли задля забезпечення безпеки людства технічний прогрес повинен бути безпосередньо спрямований саме на екологізацію.

Людству відомі чотири закони екології американського вченого Б. Коммонера: все пов'язане з усім; все мусить кудись діватися; природа "знає" краще; за все треба платити.

Слід згадати також екологічні закони, сформульовані у працях відомого американського еколога Д. Чіраса. Він підкреслював, що природа існує вічно (з точки зору людини) і опирається деградації завдяки дії чотирьох екологічних законів: